C/2024/6290

21.10.2024.

Standarta grozījuma apstiprināšana ar aizsargātu nosaukumu apzīmēta vīna nozares produkta specifikācijā: paziņojuma publicēšana saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/33 17. panta 2. un 3. punktu

(C/2024/6290)

Šis paziņojums publicēts saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/33 ([1]) 17. panta 5. punktu

STANDARTA GROZĪJUMA APSTIPRINĀŠANAS PAZIŅOJUMS

“Côte Rôtie”

PDO-FR-A0199-AM01

Paziņojuma datums: 25.7.2024.

APSTIPRINĀTĀ GROZĪJUMA APRAKSTS UN PAMATOJUMS

1. Ģeogrāfiskais apgabals un tiešās apkaimes apgabals

Cilmes vietas nosaukuma “Côte Rôtie” specifikācijas I nodaļa ir bez izmaiņām papildināta IV iedaļas “Apgabali un zonas, kurās veic dažādas darbības” 1. punktā “Ģeogrāfiskais apgabals” un 3. punktā “Tiešās apkaimes apgabals”, pievienojot atsauci uz 2023. gada 1. janvāra oficiālo administratīvi teritoriālo vienību klasifikatoru.

Šis redakcionālais grozījums ļauj ģeogrāfisko apgabalu identificēt, atsaucoties uz Nacionālā statistikas un ekonomikas pētījumu institūta (*INSEE*) izdotā oficiālā administratīvi teritoriālo vienību klasifikatora 2023. gada redakciju, un juridiski noteikt ģeogrāfiskā apgabala robežas.

Vienoto dokumentu ar šo atsauci papildina punktā “Ģeogrāfiskais apgabals”, kā arī punktā “Papildu nosacījumi: tiešās apkaimes apgabals”.

2. Marķējums

Cilmes vietas nosaukuma “Côte Rôtie” specifikācijas I nodaļa ir papildināta XII iedaļas “Noformējuma un marķēšanas noteikumi” 2. punktā “Īpaši noteikumi”, noteikumos par marķēšanu integrējot norādi uz lielāku ģeogrāfisko vienību “Vignobles de la Vallée du Rhône” saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti līgumā starp dažādām attiecīgajām aizsardzības un pārvaldības struktūrām. Šai norādei ir jāatrodas tajā pašā vizuālajā laukā, kurā atrodas visas obligātās norādes, un tās rakstzīmēm jābūt tādā pašā grafiskajā izpildījumā un tādā pašā krāsā kā cilmes vietas nosaukumam, bet šīs norādes izmēri nedrīkst pārsniegt divas trešdaļas no cilmes vietas nosaukuma izmēriem.

Šis grozījums pārņemts arī vienotā dokumenta punktā “Papildu nosacījumi. Marķēšana”.

3. Paziņošanas pienākumi

Cilmes vietas nosaukuma “Côte Rôtie” specifikācijas II nodaļa ir atjaunināta, nosakot operatoru pienākumus sniegt paziņojumus aizsardzības un pārvaldības struktūrai saskaņā ar cilmes vietas nosaukuma pārbaudes plānu.

Šis atjauninājums vienoto dokumentu neietekmē.

4. Atsauce uz pārbaudes struktūru

Specifikācijas III nodaļas II iedaļa “Atsauces uz pārbaudes struktūru” ir atjaunināta, lai norādītu, ka specifikācijas ievērošanas uzraudzību veic, pamatojoties uz apstiprinātu pārbaudes plānu, un to īsteno trešā struktūra, kas, saņēmusi *INAO* pilnvarojumu, garantē kompetenci, objektivitāti un neatkarību.

([1]) OV L 9, 11.1.2019., 2. lpp.

Šis atjauninājums vienoto dokumentu neietekmē.

VIENOTAIS DOKUMENTS

1. **Nosaukums vai nosaukumi**

Côte Rôtie

2. **Ģeogrāfiskās izcelsmes norādes veids**

ACVN – aizsargāts cilmes vietas nosaukums

3. **Vīnkopības produktu kategorijas**

1. Vīns

3.1. *Kombinētās nomenklatūras kods*

— 22. DZĒRIENI, ALKOHOLISKI ŠĶIDRUMI UN ETIĶI

2204. Dabiskie vīnogu vīni, ieskaitot stiprinātos vīnus; vīnogu misa, izņemot 2009. preču pozīcijā minēto

4. **Vīna vai vīnu apraksts**

ĪSS APRAKSTS

Cilmes vietas nosaukumu "Côte Rôtie" izmanto tikai nedzirkstošiem sarkanvīniem. Spirta dabiskā minimālā tilpumkoncentrācija vīnos ir 10,5 %. Kad vīnus pilda pudelēs, ābolskābes saturs tajos nepārsniedz 0,4 gramus uz litru. Iepildīšanas posmā fermentējamo cukuru (glikozes un fruktozes) saturs:

— nepārsniedz 3 gramus uz litru vīnos, kuru dabiskā spirta tilpumkoncentrācija nav lielāka par 13,5 %;

— nepārsniedz 4 gramus uz litru vīnos, kuru dabiskā spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka par 13,5 %.

— Pēc bagātināšanas spirta kopējā tilpumkoncentrācija vīnos nepārsniedz 13 %.

— Kopējais skābums, nenoteiktais gaistošais skābums un kopējais sēra dioksīda saturs ir tāds, kāds noteikts Kopienas regulējumā.

Kontrolēto cilmes vietas nosaukumu "Côte Rôtie" atzīst tikai sarkanvīniem. Vīnu tumšais, gandrīz melnais ietērps, kas raksturīgs vīnogu šķirnei "Syrah N", laika gaitā iegūst granāta nokrāsas. Aromātu kompleksitāti un eleganci papildina melno ogu un garšvielu notis, kā arī dažreiz vijolīšu notis, ja maisījumā iekļauj vīnogu šķirni "Viognier B". Līdz ar vīna izturēšanu tā aromāts mainās, iegūstot vieglas dūmu (grauzdētas maizes, kafijas, kakao utt.) notis, kā arī augļu ievārījuma vai cukurā konservētu augļu notis. Garšas struktūrai ir raksturīgi zīdaini tanīni, ko papildina izteiktāks apaļīgums, ja izmanto vīnogu šķirni "Viognier B", kas tradicionāli tiek vinificēta, maisījumā šīs šķirnes vīnogas pievienojot proporcionāli nelielā daudzumā. Turklāt samtainie tanīni veicina tradicionālo vinifikāciju, kad veselus ķekarus, kas ir viegli saspaidīti ar kājām, ievieto pagrabā un tiem uzliek iegremdētu vāku.

Vispārīgās analītiskās īpašības

— Maksimālā kopējā spirta tilpumkoncentrācija (tilp. %): –

— Minimālā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija (tilp. %): –

— Minimālais kopējais skābums: –

— Maksimālais gaistošais skābums (miliekvivalentos uz litru): –

— Maksimālais kopējais sēra dioksīda saturs (miligramos uz litru): –

5. **Vīndarības metodes**

5.1. *Īpašās vīndarības metodes*

1. Audzēšanas prakse

— Vīnkoku stādījumu minimālā biezība ir 6 000 vīnkoku stādu uz hektāru.

— Katram kokam paredz ne vairāk kā 1,70 kvadrātmetru lielu platību; šo platību aprēķina, sareizinot rindstarpu attālumus ar atstatumu starp stādiem.

— Atstatums starp vīnogulāju rindām ir mazāks vai vienāds ar 2 metriem.

Vīnogulājus apgriež, katram vīnkokam atstājot ne vairāk par 10 vīnstīgu pumpuriem, vainagu veidojot saskaņā ar šādiem tehniskajiem paņēmieniem:

— apgriežot augļzarus īsi (kausveidā, ar ne vairāk kā 5 augļzariem uz vienu augu, vai Rojā (*Royat*) kordona formā, ar vienu vai diviem atzariem);

— vai arī apgriežot pēc vienkāršās Gijo (*Guyot*) metodes.

Gada laikā katram augam pēc pumpuru novākšanas, kas tiek veikta ne vēlāk kā 1. jūlijā, atstāj ne vairāk kā 10 vīnstīgu pumpurus.

Vīni ir gatavoti no vīnogām, kuras novāktas ar rokām. Vīnogu ķekarus veselus pārved uz vinifikācijas vietu.

2. Īpašā vīndarības metode

Koksnes gabalu izmantošana ir aizliegta.

Papildus iepriekš minētajam noteikumam, vīndarības metožu jomā attiecībā uz vīniem jāievēro Kopienas līmenī un Lauku un jūras zivsaimniecības kodeksā noteiktie pienākumi.

5.2. *Maksimālais ražas iznākums*

1. 46 hektolitri no hektāra

6. **Noteiktais ģeogrāfiskais apgabals**

Vīnogu novākšana, vinifikācija un vīnu gatavošana tiek nodrošināta šādu Ronas (*Rhône*) departamenta komūnu teritorijā, pamatojoties uz 2023. gada oficiālo administratīvi teritoriālo vienību klasifikatoru: *Ampuis, Saint-Cyr-sur-le-Rhône* un *Tupin-et-Semons*.

7. **Vīna vīnogu šķirne(-es)**

“Viognier B”

8. **Saiknes vai saikņu apraksts**

Apraksts par dabas faktoriem, kas nodrošina saikni

Atrodoties tālu uz ziemeļiem no lielā vīndārza, ko apzīmē ar kontrolēto cilmes vietas nosaukumu “Côtes du Rhône”, kontrolētais cilmes vietas nosaukums “Côte Rôtie” ir arī vīnogu šķirnes “Syrah N” vistālāk uz ziemeļiem esošais bastions.

Ronas upes ielejas (*Vallée du Rhône*) kontrolēto cilmes vietu nosaukumu vispārējā struktūrā kontrolētais cilmes vietas nosaukums “Côte Rôtie” pieder pie “Crus des Côtes du Rhône”.

Vīndārzs atrodas aptuveni četrdesmit kilometrus uz dienvidiem no Lionas (*Lyon*), Centrālā masīva austrumu malā, ļoti stāvās kalnu nogāzēs, no kurām paveras skats uz Ronas upes labo krastu un Vjennas (*Vienne*) pilsētas dienvidu daļu. Šis reljefs kopumā ir iespaidīgs un veido kontrastējošu ainavu, ko nosaka cilvēka iejaukšanās, cenšoties ainavu pieradināt, lai to skaidrāk izceltu.

Līdz ar to ģeogrāfiskais apgabals aptver triju komūnu teritoriju Ronas (*Rhône*) departamentā: *Ampuis, Saint-Cyr-sur-Rhône* un *Tupin-Semons*.

Tā sauktajā "Gaišā krasta" (*Côte Blonde*) ielejā un tai pietuvinātajās platībās, kur zemesgabali izvietoti uz gaišas krāsas augsnes, pamatiežu erozija rada ļoti irdenas, nestabilas mālainas smiltis jeb "arzel", ko nevar apstrādāt, ja to nebalsta vesela virkne sausa akmens mūrējumu, ko vietējie dēvē par "cheys".

Tā sauktajā "Brūnā krasta" (*Côte Brune*) ielejā jeb platībās, kur zemesgabali atrodas uz attiecīgas augsnes ar raksturīgu tumšu nokrāsu, biezāks māla slānis nodrošina lielāku stabilitāti. Tādējādi kalna nogāze ir sadalīta šaurās terasēs jeb "šajē" (*chaillées*), kas veido sava veida kāpnes, kurās vīnogulāji izvietojas uz salīdzinoši līdzeniem pakāpieniem.

Klimats, kuru šeit atzīst par "Lionas klimatu", ir daļēji kontinentāls, lai gan to iespaido Vidusjūras ietekmes pēdējās izskaņas, šķērsojot Ronas upes ieleju. Bieži pūš ziemeļvējš, kuru vietējie iedzīvotāji sauc par "Bise". Vīndārza vispārējā orientācija no dienvidiem uz austrumiem nodrošina salīdzinoši aizsargātas un saulainas platības.

Apraksts par cilvēkfaktoriem, kas nodrošina saikni

"Côte Rôtie" vīnogulāji, iespējams, ir vieni no senākajiem Ronas upes ielejā. Ir daudz liecību par to stādījumiem, jo īpaši *Saint-Roman-en-Gal* arheoloģisko izrakumu vietā, kas atrodas blakus vīndārzam "Côte Rôtie" un ir slavena ar daudzām mozaīkām, kas izraktas romiešu villu drupās.

Vienā no šiem glezniecības šedevriem ir attēlota vīnogu novākšanas un izspiešanas aina, kā arī vīna iepildīšana krūkā (lauksaimniecības kalendāra mozaīka, 3. gadsimta sākums, *Saint Germain-en-Laye* muzejs, izcelsme – *Saint-Romain-en-Gal*). Patiešām, tajos laikos vīns tika "iesveķots", un tāpēc to klasificēja kā "*picatum*" (lipīgu vīnu) un dēvēja par "alobrāžu vīnu" (*Allobrogica*). (*A. FERDIERE. Les campagnes en gaule romaine* (Kampaņas romiešu Gallijā), 87. lpp., 2. sēj.)

Tāpēc šī reģiona vīndārzu sākotnējā attīstība, iespējams, bija saistīta ar "romiešu mieru" (*paix romaine*), kas ļāva alobrāžiem, kuru teritorijā ietilpa daļa no Ronas upes labā krasta, iepretim Vjennai, iegūt Romas pilsonību un līdz ar to tiesības stādīt vīnogulājus. *Allobrogica* bija ļoti populāra Antonīnu laikmeta sākumā (mūsu ēras 2. gadsimtā).

Savukārt viduslaikos šiem Ronas upes ielejas vīniem bija grūti sasniegt Francijas ziemeļus, jo bija jābrauc cauri pilsētām Ronas upes krastos, kas prasīja nesamērīgi augstas nodevas, it īpaši Liona un Makona (*Mâcon*). (*R. DION. Histoire de la vigne et du vin en France* (Vīndārzu un vīna vēsture Francijā).)

Lai apietu šo šķērsli, 17. gadsimtā attīstījās tirdzniecība ar vīniem no Ronas upes ielejas, kas sasniedza Parīzi, šoreiz virzoties augšup pa Luāras (*Loire*) upi. Patiešām, Kondrjē (*Condrieu*) līmenī Ronas upes ieleju no Luāras atdala tikai aptuveni četrdesmit kilometru liels attālums, kas ir izbraucams, šķērsojot zemu Pilātas masīva daļu. Tālāk uz ziemeļiem *Briare* un *Loing* kanāli savieno Luāru ar Sēnu (*Seine*), ļaujot iekļūt Parīzē.

Šajā laikposmā "Côte Rôtie" uzplauka, bet kopš 19. gadsimta sākās arvien jaunas grūtības. Laputs krīze iesākas ar lielas vīndārza daļas iznīcināšanu, kā uzsvērts kāda elzasieša rakstos, kurš 1893. gadā šķērsoja Ronas upes ieleju: "Kādreiz tik slavenie vīnogulāji ir gandrīz iznīcināti; *Côte Rôtie, Ampuis* un *Condrieu* kalnu nogāzēs vēl ir palicis nedaudz vīnogulāju" (*Jean Felbert, Histoire d'une famille alsacienne* (Kādas elzasiešu ģimenes vēsture) *A. PICARD* un *RAAN*).

Pēc tam arī Pirmais pasaules karš un, visbeidzot, Ronas upes ielejas industrializācija krasi samazināja pieejamo darbaspēku, kas bija vajadzīgs, lai strādātu šajās stāvajās kalnu nogāzēs, kur ir ļoti maz vietas strādnieku komandām vai mehānismiem.

20. gadsimta laikā vīndārzi gandrīz izzuda. Tikai 20. gadsimta sešdesmitajos gados mēs pieredzējām "Côte Rôtie" vīndārzu atdzimšanas sākumu.

2010. gadā vīnogulāji atguva savu vietu un aizņēma platības, kurās tos audzēja pirms laputs krīzes.

RORET enciklopēdijā (1921) ir apliecināts, ka 20. gadsimta sākumā tikai *Ampuis* komūnas vīni (un *Verinay* jeb *Verenay* vīni, kas kopš tā laika ir integrēti *Ampuis*) varēja pretendēt uz nosaukumu "Côte Rôtie".

Neraugoties uz to, *Ampuis* un *Tupin-Semons* komūnas sākotnēji, 1937. gada 19. novembrī, tika integrētas kontrolētā cilmes vietas nosaukuma "Côtes du Rhône" ģeogrāfiskajā apgabalā, un bija jāsagaida 1940. gada 18. oktobra dekrēts, lai uz abām šīm komūnām tiktu attiecināts kontrolētais cilmes vietas nosaukums "Côte Rôtie".

Visbeidzot, 1966. gada 21. decembra grozījumi šajā dekrētā paplašināja ģeogrāfisko apgabalu, iekļaujot tajā blakus esošo *Saint-Cyr-sur-le-Rhône* komūnu.

Lielākā daļa vīnogulāju pieder pie "Syrah N" jeb "Sérine", jeb "Seriné" vīnogu šķirnes, kas ir šā vīndārza simboliskā šķirne. Jau 1921. gadā *RORET* enciklopēdijā tika norādīts, ka "slavenajā "Côte Rôtie" vīndārzā dominē šķirnes "Seriné noir", "Corbeille noire" vai "Damas noir"". Turklāt DNS testi (*J. M. Boursicot, INRA* no Monpeljē) kopš tā laika ir droši pierādījuši, ka vīnogu šķirne "Syrah N" ir cēlusies no Ronas upes ielejas vīnogu šķirnēm "Mondeuse B" un "Dureza N".

Arī tas, ka tuvumā atrodas vīndārzi ar kontrolēto cilmes vietas nosaukumu "Condrieu", kurā tāda pati situācija ir saistīta ar "Viognier B" vīnogu šķirni, daļēji izskaidro tradīcijas, kas laika gaitā ir ļāvušas stādīt minēto šķirni "Côte Rôtie" vīndārzos.

"Côte Rôtie" baltvīni tika ražoti jau 17. gadsimta sākumā, taču to ražošana ātri vien tika pārtraukta, ņemot vērā to, ka tuvumā ražoja prestižos vīnus ar kontrolētajiem cilmes vietas nosaukumiem "Condrieu" un "Château-Grillet".

Par šo ražošanu liecina "Viognier B" šķirnes vēsturiskā klātbūtne vīnogu šķirnēs.

Visplašāk atzītais pieņēmums par šī vīndārza nosaukuma izcelsmi ir saistīts ar vasaras tēlu, ar saulē "izdedzinātām" (*rôtis*) kalnu nogāzēm.

Senākie rakstveida pierādījumi par vārda "Côte Rôtie" izmantošanu ir attiecināmi uz vismaz 1698. gadu ("Ceļojums uz Parīzi" 1698. gadā jeb "*Voyage de Lister*", 1873. gada tulkojums un izdevums).

"Côte Rôtie" vīndārza labā slava pamatā ir balstīta uz abu ieleju reputāciju. *RORET* enciklopēdijā (1921) par Lionas apkārtnes vīniem ir rakstīts: "Vīnogas iecienītākajiem sarkanvīniem tiek novāktas *Ampuis* komūnā, kas ir sadalīta divās daļās, vienu sauc par Brūno krastu un otru par Gaišo krastu".

Tāpat arī Francijas vīnkopības atlantā (*Atlas de la France vinicole*) *L. LARMAT* zīmē vīndārzu karti, kurā, papildus reģistrētajām vietām, ir tādi nosaukumi kā Gaišais krasts (*Côte Blonde*) un Brūnais krasts (*Côte Brune*), ko atdala Fonžas (*Fontgent*) strauts.

Starp daudzajām leģendām, kas saistītas ar šo abu "krastu" reputācijas izcelsmi, viena sniedz poētisku skaidrojumu. Šādi tos esot nosaucis kāds lielkungs no *Ampuis*, kuram bijušas divas meitas, viena ar brūniem, otra ar gaišiem matiem. Cita, zinātniskāka leģenda šo atšķirtību skaidro ar to pamatiežu ģeoloģisko izcelsmi, kuros šis vīndārzs ir iekopts.

Patiešām, Gaišais krasts balstās uz pamatiežiem, kas lielākoties sastāv no gneisa. Šiem iežiem pārveidojoties, izveidojās gaišas silīcija augsnes, ko bieži vien pārkaļķoja sanesas no plakankalnes lesa atsegumiem.

Savukārt Brūnais krasts balstās uz pamatiežiem, kas veidoti no vizlas šķembām, uz kurām, iežiem pārveidojoties, ir radušās mazāk silīciju saturošas, mālainākas augsnes, kas ir bagātākas ar dzelzi un tumšākas. Zemesgabali, kas apstādīti ar augu maisījumu, ar "Syrah N" un "Viognier B" vīnogu šķirnēm, biežāk ir sastopami Gaišajā krastā nekā Brūnajā krastā.

Ražošanas platības 2009. gadā aptvēra aptuveni 250 hektārus, un vidēji gadā tika saražoti aptuveni 10 000 hektolitru, sadalījumā starp aptuveni simts ražotājiem, tostarp aptuveni sešdesmit privātiem vīna pagrabiem. Kontrolēto cilmes vietas nosaukumu "Côte Rôtie" atzīst tikai sarkanvīniem.

Vīnu tumšais, gandrīz melnais ietērps, kas raksturīgs vīnogu šķirnei "Syrah N", laika gaitā iegūst granāta nokrāsas.

Aromātu kompleksitāti un eleganci papildina melno ogu un garšvielu notis, kā arī dažreiz vijolīšu notis, ja maisījumā iekļauj vīnogu šķirni "Viognier B".

Līdz ar vīna izturēšanu tā aromāts mainās, iegūstot vieglas dūmu (grauzdētas maizes, kafijas, kakao utt.) notis, kā arī augļu ievārījuma vai cukurā konservētu augļu notis.

Garšas struktūrai ir raksturīgi zīdaini tanīni, ko papildina izteiktāks apaļīgums, ja izmanto vīnogu šķirni "Viognier B", kas tradicionāli tiek vinificēta, maisījumā šīs šķirnes vīnogas pievienojot proporcionāli nelielā daudzumā. Turklāt samtainie tanīni veicina tradicionālo vinifikāciju, kad veselus ķekarus, kas ir viegli saspaidīti ar kājām, ievieto pagrabā un tiem uzliek iegremdētu vāku. Ronas upes labajā krastā mezoklimats, ko raksturo kā "Lionas klimatu", topogrāfiskie apstākļi ar ļoti stāvām kalnu nogāzēm, no kurām paveras skats uz Ronas upi, un metamorfas izcelsmes ģeoloģiskie un augsnes apstākļi, kas prasa pastāvīgu cilvēka iejaukšanos, lai harmoniski veidotu terases un mūrējumus, vīnogu šķirnei "Syrah N", kas ir kontrolētā cilmes vietas nosaukuma "Côte Rôtie" galvenā šķirne, kā arī vīnogu šķirnei "Viognier B" nodrošina optimālus audzēšanas un nobriešanas apstākļus un ļauj ražot oriģinālu sarkanvīnu, kurā robustums apvienojas ar eleganci.

Šīs abas vīnogu šķirnes, ko stāda visur, kur vien tās ir iespējams audzēt, var pilnībā izpaust savu potenciālu, ja vien ir iestādītas rūpīgi delimitētos zemesgabalos, vissaulainākajās nogāzēs, aizsargājot tās no auksto vēju nelabvēlīgās ietekmes.

Šī pirmsromiešu vīndārza senatnīgumu var salīdzināt tikai ar tā izslavēto reputāciju, ko vismaz kopš 17. gadsimta apliecina nosaukums "Côte Rôtie".

Tā kā ir saglabātas tradīcijas audzēt vīnogulājus uz mietiem un aizsargāt trauslās augsnes, ko veido leikogneiss vai vizlas šķembas un migmatīts, izveidojot terases vai augstus mūrējumus, šis vīndārzs jau kopš senatnes ir spējis saglabāt savas īpatnības. Šī prakse, kā arī ar to saistītā ainava, veicina leģendāro slavu, kas jo īpaši ir balstīta uz Brūnā krasta un Gaišā krasta divējādo iedabu, ko nosaka kontrasti augsnēs, vinifikācijā un vīnu struktūrā.

Saglabājot tradīciju novākt vīnogas ar rokām, "Côte Rôtie" vīnkopji palīdz saglabāt šī kalnu nogāžu vīndārza oriģinalitāti un izcilās īpašības.

Iespējams, ka nosaukuma "Côte Rôtie" [cepta nogāze] izcelsme ir saistīta ar šīm saulē izdedzinātajām kalnu nogāzēm.

Jāņem vērā arī rakstveida liecības, ko atstājuši daudzi senatnes autori, tostarp ārsts CELSIJS (*Celse*), dabas pētnieks PLĪNIJS VECĀKAIS (*Pline l'Ancien*), vēsturnieks PLUTRAHS (*Plutarque*), agronoms KOLIMELS (*Columelle*) un dzejnieks MARSALS (*Martial*), kurš pieminējis *Allobrogica*, alobrāžu zemēs ražoto Vjennas vīnu – un tā ir viena no senākajām rakstītajām liecībām, kas 1592. gadā sasaistīja *Ampuis* vīnu izlavēto reputāciju ar dienu, kurā šīs komūnas iedzīvotāji uzņēma Lorānu de Možironu (*Laurent de Maugiron*) un Majēnas (*Mayenne*) hercogu, kuram viņi kā dāvanu pasniedza "savu slaveno vīnu" (*Histoire et généalogie de la famille de Maugiron, en Viennois* (Možironu ģimenes vēsture un ģenealoģija, Vjennā), 1257–1767, *H. de TERREBASSE, Ed.*1905).

Apkopojums par "Côte Rôtie" vīnu reputāciju ir publicēts 1781. gada izdevumā "*Histoire naturelle de la province du Dauphiné*" (Dofinē provinces dabas vēsture) (1. sējuma priekšvārds, *FAUJAS de SAINT-FONDS*): "Izdedzinātā krasta (*Côte Rôtie*) (un Ermitāžas (*Hermitage*)) vīniem jau izsenis ir pelnīta slava, tādēļ ir pamats sniegt konkrētu informāciju par vīnogu šķirnēm un to vīndārzu izplatību un kopšanu, kuros šos vīnus ražo".

Tālāk tajā pašā darbā divi slavinoši fragmenti apstiprina šī vīna reputāciju, ko pirmais Vjennas aldermanis (1780. gada februārī) novērtēja kā pirmo starp citiem Vjennas vīniem un atzina par līdzvērtīgu izcilākajiem Francijas vīniem.

Šī reputācija bieži vien nebija šķirama no citu "Ronas upes ziemeļu krasta neraudzēto vīnu" reputācijas, un par to liecina šāds izraksts no *"Traité théorique et pratique sur la culture de la vigne"* (Teorētisks un praktisks traktāts par vīnogulāju audzēšanu) (1. sējums, *CHAPTAL, PARMENTIER, DUSSIEUX*, 1801): "Slavenie *Hermitage, Côte Rôtie* un *Condrieu* vīni tiek ražoti kalnu nogāzēs, kas robežojas ar Ronu."

Šī vīna labā slava turpina pieaugt, jo tas ir kvalitatīvs un izsmalcināts, un šo slavu nodrošina gan ainava, gan iespaidīgais vīndārzs, kam jau 1940. gadā tika piešķirts kontrolētais cilmes vietas nosaukums, kā arī augstais "valstiskais" novērtējums, kopš 1928. gada katru gadu organizējot "*Ampuis* vīna gadatirgu".

9. **Būtiski papildu nosacījumi (fasēšana, marķēšana, citas prasības)**

Tiesiskais regulējums:

valsts tiesību akti.

Papildu nosacījuma veids:

atkāpe attiecībā uz ražošanu noteiktajā ģeogrāfiskajā apgabalā.

Nosacījuma apraksts:

tiešās apkaimes apgabals, kas noteikts, paredzot atkāpi attiecībā uz vinifikāciju un vīnu gatavošanu, sastāv no šādu komūnu teritorijām, pamatojoties uz oficiālo 2023. gada administratīvi teritoriālo vienību klasifikatoru:

— Ardešas (*Ardèche*) departamentā: *Andance, Ardoix, Arras-sur-Rhône, Champagne, Charnas, Châteaubourg, Cornas, Félines, Glun, Guilherand-Granges, Lemps, Limony, Mauves, Ozon, Peyraud, Saint-Désirat, Saint-Etienne-de-Valoux, Saint-Jean-de-Muzols, Saint-Péray, Sarras, Sécheras, Serrières, Talencieux, Toulaud, Tournon-sur-Rhône* un *Vion*;

— Dromas (*Drôme*) departamentā: *Beaumont-Monteux, Chanos-Curson, Crozes-Hermitage, Erôme, Gervans, Larnage, Mercurol-Veaunes* (tikai attiecībā uz komūnas *Mercurol* teritoriju), *Pont-de-l'Isère, La Roche-de-Glun, Serves-sur-Rhône* un *Tain-l'Hermitage*;

— Izēras (*Isère*) departamentā: *Chonas-l'Amballan, Les Côtes-d'Arey, Les Roches-de-Condrieu, Reventin-Vaugris, Saint-Clair-du-Rhône, Seyssuel* un *Vienne*;

— Luāras (*Loire*) departamentā: *Chavanay, Malleval, Saint-Michel-sur-Rhône, Saint-Pierre-de-Bœuf* un *Vérin*;

— Ronas (*Rhône*) departamentā: *Condrieu, Les Haies, Loire-sur-Rhône, Longes, Sainte-Colombe* un *Saint-Romain-en-Gal*.

Tiesiskais regulējums:

valsts tiesību akti.

Papildu nosacījuma veids:

papildu noteikumi par marķēšanu.

Nosacījuma apraksts:

a) ar šo kontrolēto cilmes vietas nosaukumu apzīmēto vīnu marķējumā var norādīt mazākas ģeogrāfiskās vienības nosaukumu, ar nosacījumu, ka:

   — tā ir zemes kadastrā reģistrēta apdzīvota vieta;

   — šis nosaukums ir ierakstīts ražas deklarācijā.

b) ar šo kontrolēto cilmes vietas nosaukumu apzīmēto vīnu marķējumā var norādīt lielākas ģeogrāfiskās vienības "Cru des Côtes du Rhône" vai "Vignobles de la Vallée du Rhône" nosaukumu. Lielākās ģeogrāfiskās vienības nosaukuma "Vignobles de la Vallée du Rhône" izmantošanas nosacījumi ir noteikti līgumā, kas noslēgts starp dažādām attiecīgajām aizsardzības un pārvaldības struktūrām. Šai norādei ir jāatrodas tajā pašā vizuālajā laukā, kurā atrodas visas obligātās norādes, un tās rakstzīmēm jābūt tādā pašā grafiskajā izpildījumā un tādā pašā krāsā kā cilmes vietas nosaukumam, bet šīs norādes izmēri nedrīkst pārsniegt divas trešdaļas no cilmes vietas nosaukuma izmēriem.

Saite uz produkta specifikāciju

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-dceb7462-aee6-4db6-a6f7-a7d5cb91349e